

Psalm 25:10

“Alle paden des HEEREN zijn goedertierenheid en waarheid voor hen die Zijn verbond en Zijn getuigenissen bewaren.”

Gods verbond

1 wezen

2 waarde

3 weldaden

Gemeente, doopouders,

Je pas geboren kindje krijgt heel wat. Het krijgt van jullie eten en drinken. Het krijgt van grootouders een wieg of doopjurk. Van familie kleertjes en speelgoed. Het krijgt misschien al een geldbedrag op een rekening. Maar het mooiste krijgt je kindje van God. Een groot geschenk. Het verbond.

1 wezen

Om te beginnen betekent dat een soort afspraak. Je kunt afspreken dat je elke ochtend met elkaar meefietst naar school. Dat beloof je elkaar. Jij wacht tot hij er is, en hij zal wachten tot jij er bent. Je kunt afspreken, overeenkomen dat je een order aanneemt. Dan spreek je af dat je bepaald werk doet voor iemand en hij heeft beloofd daarvoor te betalen. Een beter voorbeeld voor het Bijbelse verbond is het huwelijk. Daar zit iets in van die afspraak. Je zult voor elkaar zorgen en elkaar liefhebben. Afgesproken. Niet vandaag wel en morgen weet ik nog niet, en overmorgen zal ik wel zien. Nee, afspraak: je zult elkaar elke dag dienen en liefhebben. En tegelijk zit er in huwelijk dan het element van liefde. Je zult dat doen uit liefde. Dat is anders dan een overeenkomst van een order op je werk. Het huwelijksverbond is een afspraak, heeft duurzaamheid en is uit liefde.

Gods verbond. Daar zit dat helemaal in. Duurzaamheid. God zal je God zijn. Vandaag en morgen en heel je leven. Afgesproken, zegt Hij. En dat uit liefde. Liefde die Zijn Zoon gaf en waarin de Zoon Zijn leven gaf om het verbond op te richten. Omdat Hij geen lust heeft in je dood, maar in je bekering ten leven. Maar dan is er nog iets bijzonders. Dat verbond is van God uit opgericht. God bepaald dat dat verbond er is. Het wordt dan ook Zijn verbond genoemd. Nooit: ons verbond. Altijd: Zijn verbond. Omdat Hij het opricht. Puur van één kant. Alsof je naar een meisje zou lopen en zeggen: ik heb verking met je. Dat heb ik beslist en dat is vanaf nu zo. God doet dat wel: Ik richt Mijn verbond met u op.

En met uw nageslacht na u. Ongevraagd. Zonder overleg. En in Zijn verbond belooft God iets, veel, alles. God neemt op Zich om de God en Vader van ons en onze kinderen te zijn. Verzorgend en alle dingen mee laten werken tot ons heil. Hij belooft en neemt op Zich om als Zoon ons te wassen in Zijn bloed van al onze zonden. Hij belooft en neemt op Zich om als Heilige Geest ons hart te wassen, te reinigen tot nieuwe gehoorzaamheid uit wederliefde. Dat is: Gods verbond.

En bij dat verbond horen getuigenissen, zegt onze tekst. Letterlijk: herinneringen. Alles waardoor God ons herinnert aan Zijn verbond. Zoals elke kus van een man zijn vrouw herinnert aan het huwelijk. Zo zijn er zoveel kussen die God ons geeft om ons te herinneren aan Zijn verbond met ons. Allereerst de Heilige Doop. God herinnert ons eraan: Mijn verbond is met u. Dan de tien geboden. Die worden bij uitstek de getuigenis genoemd in de Bijbel. Daarmee herinnert God ons aan Zijn verbond met ons. Ik ben de HEERE, uw God. Ik wil u bij Mij hebben, brengen, houden. Dan de profeten, het Woord, de prediking. Waarmee God herinnert aan Zijn verbond. Om ons terug te roepen. Om ons te doen wederkeren als wij het zijn vergeten en veronachtzaamd. Vreemd gegaan zijn. God kust wat af. Doop, 10 geboden, preken. Weet je nog: Mijn verbond is met u.

Dit verbond is vanmorgen verzegelt aan jullie kindje. Aan Tim, Josephine en Stan. En aan kinderen, jongeren, ouderen in het verleden.

Dat verbond heeft als achtergrond de mensheid die verloren is. De mensheid die naar God niet zoekt en niet vraagt. Die in Adam van God is weggegaan. Elke verbintenis heeft verbroken. En alle liefde tot God heeft weggegooid. Leeft in afkeer en haat tegen God, de Schepper. Leeft in de geestelijke dood. Los van God. Als een bloem die losgesneden is van de wortel. Die kan nog even bloeien, maar is gedoemd af te sterven. Een mensheid, gedoemd af te sterven, verloren te gaan. Ten onder te gaan.

Maar om Christus wil is er het verbond. Jezus heeft beloften verdiend en verworven. Beloften van verzorging, verlossing en vernieuwing. Door Hem opgedolven van de bodem van Gods toorn.

En nu richt God met anderen geen verbond op, maar met ons en onze kinderen wel. Al kunnen en mogen wij die grens nooit haarfijn trekken, er zijn er miljoenen die hun leen lang niet horen van Gods getuigenissen, buiten het verbond gebleven, in duisternis en dood. Maar met ons en onze kinderen heeft God Zijn verbond opgericht. Verklaar kun je dat niet. Waarom wel met ons kindje, en niet met dat kindje in de moslimwereld, of in het oerwoud van Afrika? Ons kindje is niet beter, wij zijn niet beter, waaraan te danken? Aan Gods goedertierenheid.

Hoe vind je dat? Wat doet je dat? Wat doe je daarmee? Dat is de vraag die vanuit het verbond, vanuit God, naar ons toekomt.

2 waarde

Nu heeft onze tekst het over hen die Gods verbond en getuigenissen bewaren. Bewaren, daar staat een Hebreeuws woord voor wat betekent letterlijk: bewaken. Bewaken. Zoals een bewoner zijn huis laat bewaken. Zoals het leger een munitiedepot laat bewaken. Zoals een juwelier zijn winkel laat bewaken. Daar zit altijd achter dat het gaat om dingen die kostbaar zijn. Die veel waard zijn. Een kast met ouwe kleren laat je niet bewaken en een schuur met afval ook niet. Wat je bewaakt dat heeft waarde voor je. Welke waarde hebben Gods verbond en getuigenissen voor je? Zijn die ons veel waard geworden? Zoveel als ons enige houvast? Als je van een bergwand afglijdt en je vingers zoeken houvast, maar ze schieten steeds los, en onder je is het ravijn. Maar daar hangt een touw en je handen grijpen dat vast en je blijft hangen. Dat touw is je wat waard.

Daar zijn minstens 3 voorbeelden van te geven. Ik denk aan ouders, die een kindje heel jong moesten verliezen. Voor of kort na de geboorte. Een kindje, eerlijk is eerlijk, in zonden ontvangen en geboren. Vlees van mijn vlees, bloed van mijn bloed, dan weet je het wel. Aan allerhande ellendigheid ja de verdoemenis onderworpen. Wat moet je denken van je kindje, jonggestorven? Waarom zou het niet voor eeuwig verloren zijn? En je handen zoeken houvast, maar het is er niet. Nergens. Maar: het touw van Gods verbond hangt er. Dat God Zijn verbond heeft opgericht me dat kindje al in de moederschoot. Houvast om kwellende angst en onzekerheid te ontkomen. O, als dat verbond er toch niet was..... Dat is veel waard!

Dan denk ik aan kinderen die opgroeien maar afdwalen. God vaarwel zeggen en Zijn dienst. Niet van willen horen. En elke dag God tarten en tergen door weer tegen Hem in te gaan. En je wilt bidden voor je kind, maar hoe? Het maakt het alleen maar erger en verwekt God tot meer toorn. Waarom zou God niet zeggen: het is genoeg! Waar houvast? Maar: het touw van Gods verbond hangt er. Dat Hij zijn verbond heeft opgericht, Zijn Naam heeft verbonden: o HEERE, gedenk dat het een kind van Uw verbond is. Als dat verbond er toch niet was..... Dat is veel waard.

Dan denk ik aan gedoopte, aan een mens, een jongere bijv. die niet meer verder kan van God weg. Want dan ga je verloren. En dat kwam bij je binnen en je gaat zoeken en roepen tot God. Maar: waarom zou God je horen? Zoveel schuld, zo lang gezondigd. Waarom zou God me nu aan zien komen? En Hij lijkt ook zo ver weg: zo donker, zo leeg in

mijn gebed, zoveel meegemaakt van teleurstelling. En zoveel twijfel: wie zegt dat ik het echt meen? Dat het niet alleen maar angst is meer niet? HEERE, U hebt alle recht me weg te stoten en het lijkt erop dat U dat aan het doen bent ook. En ik ben misschien ook niet eens uitverkoren. Geen houvast, nergens houvast. Maar: het touw van Gods verbond hangt er. Ik ben gedoopt! God heeft Zijn verbond opgericht en mij heil beloofd! O, als dat verbond er toch niet was. Wat is dat verbond veel waard!

Bent u zo iemand voor wie Gods verbond veel waard geworden is? Onmisbaar is geworden? Enig houvast voor je zelf en voor je kinderen? Weet u, iemand die nog heel wat houvasten heeft in zichzelf die zal nooit het verbond op waarde schatten. Als je nog houvast hebt aan je goede bedoelingen, aan je mooie leven, aan je eigen gerechtigheid. Als je nog houvast hebt aan de liefde van je kindje, aan de vermeende onschuld van je kindje. Als je nog houvast hebt aan dat je zo veel overhebt voor de kerk en voor anderen. Als je nog houvast hebt aan dat je beter doet dan anderen.....als je nog boven op de berg zit, heeft het verbond geen waarde voor je. Maar als het af gaat brokkelen, in het licht van Gods heiligheid, je vroomheid, je braafheid, je onschuld, je goede bedoelingen het brokkelt af, je zakt naar beneden, je glijdt omlaag en omlaag en omlaag tot in de afgrond toe.....dan dan is het verbond je wat waard! Het enige houvast! Is dat zo voor u, voor jou?

Is dat zo voor ons? De Bijbel kent maar twee mogelijkheden: een verbondskind bewaart het verbond, of verbreekt het, veracht het, vergeet het. En dat neemt de HEERE hoog op. Een verbondskind dat het verbond verbreekt, veracht, voorbijgaat, nooit gebruikt. Ondanks al Gods goedheid en herinneringen. Dan voelt God Zich in het gezicht geslagen, op Zijn hart getrapt. Dan is er verbondsvloek, verbondswraak. En die is dubbel zo zwaar dan de vloek en de wraak op zich al is. En die voelt ook dubbel zo zwaar: verloren te zijn in de hel, terwijl God zo goed is geweest, zovaak herinnerd had en toch.....toch door eigen dwaasheid alles veracht en weggeslagen..... Het had zo anders kunnen zijn.....

Zijn verbond verachten of: bewaren. En bewaken. Enig houvast. In mijn gebed voor mijzelf en voor mijn kinderen en kleinkinderen. En Zijn getuigenissen: de Heilige Doop. Dat mijn naam genoemd is. Dat het zichtbaar verzegeld is. Want ik ben zo ongelovig, ik twijfel zo makkelijk weer. En de 10 geboden, want ik denk zo gauw weer dat het wel meevalt. En de prediking die mij terugroept. Want ik ga er weer vandaan, ik loop weg, ik zwerf overal heen. De Bijbel, want ik voel de dingen zo verkeerd aan. En het Heilig Avondmaal, want ik wordt weer moedeloos en hopeloos. Wat zijn die getuigenissen mij veel waard. Die kussen van God. Ik kan ze niet missen. Door Uw genade die mij inwon.

Kijk, dan roept de HEERE tot belijdeniscatechisatie en belijdenis doen. Om dat te belijden: dat Zijn verbond en getuigenissen je alles waard geworden zijn. Het doopvont kijkt je aan: waar blijf je? Is het al zover? Is het nog steeds niet zover? Belijdenis doen is oa. deze God te voet vallen, erkennen danken, voor wat Hij in Zijn verbond en getuigenissen heeft gegeven.

Dan bewaak je die ook. Zijn verbond, de kinderdoop, de 10 geboden, de prediking. Dat die in de kerkdienst blijven. En niet worden ingeruild voor andere invullingen of overgeslagen.

Dan bewaak je die ook in je gezinsleven. Doopouders, ouders. Merken uw kinderen dat? Dat Zijn verbond en woorden u zoveel waard zijn? Laat het merken in uw gebeden dat Gods verbond de enige grond is. Waar anders kun je je gebed op neerleggen? Laat het merken dat de doop zoveel waard is. Een doopkaart die altijd zichtbaar is voor je kinderen. Laat het merken dat de 10 geboden je veel waard zijn. Dat die je absolute norm zijn voor je doen en laten. Laat het merken dat de kerkdienst je veel waard is. Och, niet naar een receptie kunnen dat is wel te overzien, maar een keer niet naar de kerk kunnen, dat vindt mama echt erg. Laat het merken dat de Bijbel je veel waard is. Bijbellezen heeft voorrang in het gezin. Andere dingen kun je wel een keertje overslaan of kunnen wachten, mailbox, nieuws of krant, maar Bijbellezen niet. Dat het Heilig Avondmaal je veel waard is. Daarnaast verlangt papa zo. Laat dat de sfeer zijn in je huis, je gezin. Bewaken van de getuigenissen van de HEERE. Die je niet laten ontroven door drukte. Vanuit die onschatbare waarde die Zijn verbond en getuigenissen voor je hebben gekregen.

3 weldaden

Kijk, dan is er ook verbondszegen. Verbondsgunst. Die noemt het begin van onze tekst. Voor wie Gods verbond en getuigenissen waarde hebben gekregen geldt dat alle paden des HEEREN goedertierenheid en waarheid zijn. Goedertierenheid en waarheid. Liefde en trouw. Zeg maar: dat God altijd het beste met je voorheeft. Dat God altijd het goede voor je zoekt. Dat God altijd het laat medewerken ten goede. Dat God altijd je leven dichterbij Zich toe wil brengen. Liefde en trouw: twee koorden waarmee de HEERE je tot Zich trekt. Als de teugels voor een paard. Waarmee het paard in het spoor gehouden of gebracht wordt.

En dat geldt voor alle paden des HEEREN. Dat kun je tweeledig uitleggen. Alle paden des HEEREN. Dat is aan de ene kant alles wat de HEERE van je vraagt. Alles wat hij beveelt. Alle gehoorzaamheid die Hij eist. Al Zijn geboden. En ja, dat doet eigenlijk altijd pijn. Ons vlees wil dat

niet. Ons vlees wil eigen zin doen en eigen gang gaan. En Gods gebod gaat daar altijd tegenin. De werken van het vlees zijn hoererij, onreinheid, afgoderij, venijn, twist, afgunst, toorn, dronkenschap en dergelijke. Dat wil mijn vlees. Als het niet is om dat zelf te doen, dan om daarnaar te kijken van te genieten als anderen het doen. Gods gebod gaat er dwars tegenin. Dat geeft rake tikken, wijst aan dat ik niet deug. Geeft schuldbesef. Wijst aan dat ik Gods toorn oproep.

En wat Gods wet vraagt, gehoorzaamheid, doet pijn en dat geeft strijd. Dat vraagt zelfverloochening en kruisdragen. Nee, zeggen tegen mijn zondige begeerten. Aanvaarden dat ik niet verder kom, dat ik afgewezen word. Het kruis van verdrukking en vervolging op me nemen. Onbegrip, spot, ontslag, of nog erger.

Maar alle paden des HEEREN zijn goedertierenheid en waarheid. Twee koorden, teugels om je in het spoor te houden en te brengen. Om je dichtbij de HEERE te laten blijven. Schuldbesef is een vrucht van Gods liefde en trouw. Van die koorden die je bij Hemwillen brengen. Kruisdragen is een vrucht van Gods liefde en trouw. Van die koorden, teugels waarmee de HEERE je dichtbij Zich houdt en trekt. Waarmee Hij je Zijn licht en gunst wil laten merken en uitstorten.

O HEERE, laat Uw wet dat uitwerken in mijn leven. Laat mij altijd geloven dat U Uw wet uit liefde en trouw mij geeft. Want ik denk zo makkelijk dat U het doet om mijn plezier te vergallen, om me het moeilijk te maken. Maar er zit liefde en trouw achter!

Die paden des HEEREN zijn aan de andere kant ook alles wat God doet. Zijn voorzienigheid. Hoe Hij je leven leidt. Over bergen en door dalen. Soms in drukte, vreugde, voorspoed. Maar ook door verdriet, ziekte, zorgen, rouw. Heel de leiding van je leven. Soms voel ik me zo verlaten en vergeten door God. Maar alle paden des HEEREN Zijn liefde en trouw. Koorden om me tot Zich te trekken. Om me te louteren en te heiligen. Om me dicht bij Hem te brengen. Hij heeft met alles Zijn liefdevolle bedoeling van loutering en heiliging. Om te zuiveren van zelfvoldaanheid, biddeloosheid, eigendunk, aardsgezindheid, een gevoel van alles zelf in handen te hebben. Dat zuivert Hij weg en uit. En Hij heiligt tot afhankelijkheid, gebed en smeking, verwachting van Hem, relativering van de aardse dingen, uitzien naar de hemelse dingen.

Alle paden des HEEREN zijn koorden om mij dicht bij Hem te brengen, te houden, dicht bij Hem te brengen. Dat is verbondszeugen. Zo is dit vers het hart van de Psalm. Daaromheen staan alle gebeden gegroepeerd. Want als je dit belijden mag, dan bid je: vergeef mijn schuld. Ik ben zo ontrouw en vergeet U zo vaak. Uw trouw is o groot, maar wat ik er tegenover stel..... vergeef mijn ongerechtigheid, denk

niet aan de zonden van mijn jeugd. Om Uws Naams wil. En: leer mij Uw weg, leid mij in Uw paden. Leer het mij, HEERE. Leer mij Uw wegen kennen, ernaar verlangen en leer mij ze te gaan. Dat is het spoor van de HEERE.

Wie de HEERE niet kent die wordt almaar bitterder. Wie Zijn verbond en getuigenissen niet liefheeft die wordt onder Gods bevelen bitter en kwaad. Waarom mag dat niet, waarom moet dat ook nog. Die gaat ze vervormen of verbuigen. Die gaat Gods leiding voorzienigheid kritiseren. Tegenin slaan. In opstand blijven. God als vijand zien ent tegenstander. Wie God goedheid in Zijn verbond niet kent, die wil van God wegblijven, hoe verder weg, hoe beter en veiliger het is. Rampzalig spoor, dat leidt naar het verderf.

Alle paden gaan ergens naar toe. Dit pad, het smalle pad, leidt naar het Vaderhuis. Om Hem te zien, de Middelaar van het verbond. Jezus. Om de schatten van het verbond te zien: al het heil in volle glorie. De smalle weg ten leven. Amen